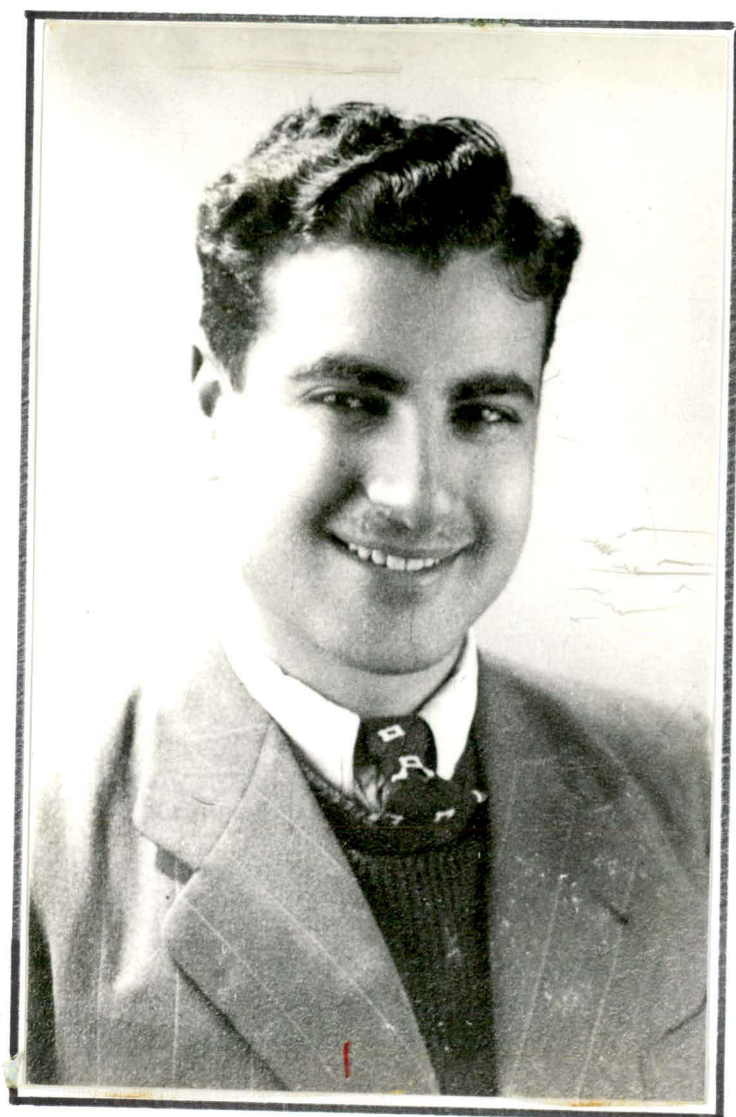

כשיוף (כשיוב) יהודה

בן יעקב וחנה. נולד ביום י"א בכסלו תרפ"ד בירושלים. למד בבית-הספר "תחכמוני" והמשיך בבית-הספר התיכוני למסחר. אחרי סיום לימודיו עסק במסחר. עבודתו גרמה לו סיפוק והוא התמסר לה בחריצות ומרץ. במאורעות 1936 בהיותו עוד תלמיד ביתה ח' של בית-הספר העממי, הצטרף אל ה"הגנה" ואף השפיע על כמה מחבריו לעשות כמוהו, והתחברו לקבוצה אחת. להוריו לא סיפר דבר מחשש פן ידאיגם. אולם הוא נתאכזב מן התפקידים שניתנו לו — העברת מכתבים בשעות היום — ותבע ממפקדיו אימון. בנשק קל, כי האמין שבכוחו למלא משימות גדולות יותר. ההתפתחות הגופנית היתה חשובה בעיניו ובמשך הזמן הצטרף ל"מכבי". היה אדם שקט וצנוע בבית, בעבודה ובין חבריו, ועם זאת פעיל ומלא-מרץ, נכון לבוא לעזרת הזולת בכל עת. ב-29 בנובמבר 1947 ניצל בנס במרכז המסחרי בירושלים מידי ההמון הערבי. מאז הזניח את עבודתו והקדיש רוב זמנו לפעולות ה"הגנה". כל מה שהוטל עליו ביצע במסירות. לא השתמט ממשימה קשה ונענה לכל דרישה. שגור היה בפיו: "זה תפקיד — ויש למלאותו ברצון". היה ממגיני העיר העתיקה, שם נפל רימון ליד עמדתו ולא התפוצץ ויהודה לא נפגע. כעבור שבועים נשלח לקסטל ולארזה והשתתף בפעולות להבטחת הדרך לירושלים. כשהועבר לירושלים לשמירה באזורי-ספר, ראה כי לא כל מכריו מגויסים, אך לא גער ולא רטן. האמין כי מצפונם עוד יעורר אותם לפעולות. בשמעו כי חבריו נפצעו ברחוב בן-יהודה, אמר: "מזל הוא, היינו בעמדה קדמית ומבודדת ולא אירע לנו דבר, וכאן, בלב ירושלים העברית, ניפצע".

כעבור ימים מספר נפל בלב ירושלים העברית. ב-5.2.1948 שמר ליד בניני הסוכנות. בשעה 10 בערב נורו עליו שתי יריות, מתוך "אזור ב'" הסמוך, בידי חיילים בריטיים, והוא כרע ומת עוד לפני הספיקו להשיב אש. הובא למנוחת-עולמים על הר-הזיתים בירושלים.

כעצירק יהודה
ד"ל

נאז בירושלים בגלג יפ"ד (1924) להוריו

כשורף, משפחה צמח. את חינוכו היסודי קיבל
בבית ה"תחכמוני" בשכ" מקור ברוך, היהם הקדש
לגמוליו לרבים לאומיים וצמח וקמח/אז אהב מולת
ואתו וצאו מלב הנצח והאומות לשמור האל והקמח
המזכיר

עם גמל לימודי המשיק בבית הטמן למסור
אליהם - ורצון בלימודיו. בסיום לימודיו הצטרף
למבין בבית המסור המשפחה למרכז המסור.
לא כשורף ואחש למסור מפור, ק' צמ את
העסקים ונעשה ומאן וסיטונאי מצליח בצנע והאשריה
בירושלים. עזר לשלש אחיו ואמן את לימודיהם
העבוהים באוניברסיטה ובטכניון.

יחזקה היה פליט מלחמה בארצות היהודים ומלא
את גפקיון המסור. עם הכרזת האלף בש
הנמחר 1947 נשלח עם חבריו למשימה קרב מסובך
למזר החלפול שהשתלל באיזור ירושלים ומבוא
בשלים. הגוף האכזר והכבד הרבני שגד בו
בהולא שומר אל מחסום ל"ז הסובל והיהודים
חללים ברשעים בוגדניים שירו בו קדקד ומחושק
מגין אצור וקלחון הסמוך ברחביה.

יחזקה נש נשמן בהר הצופה, גמל מלח וכול
וצליפור והיה מבין האחרונים שנקברו שם במחנה
השחרור.

גמל נצבד את צמח החיובני וטובג הלך
ש יחזקה זל, שהיה מאור פנו לא אצמ ונצנע
בובין לא פנייה לעצרה או לעצרה.

היה בן מסור צאנה ואהוב להוריו ואחש.
צמח ומעשו הטובים יצברו לעצ במאסר של
הקידה למען העם והמולדת.

יהי זכרו ברוך
ת.נ.צ.ב.ה